озбиљно дотичу ове теме. Завичајна одељења, као најмлађа у свим јавним библиотекама, често кубуре са идентитетом, па је свака дискусија у овом правцу од велике важности за јачање позиције ових одељења унутар библиотечког система, какав је било која јавна библиотека. Дакле, часопис *Савремена библиотека* отвара питања која би требало да занимају оне драге, али успаване људе који раде у библиотекама. Неки текстови у њему би могли да послуже као пример озбиљног промишљања сопствене позиције у транзицијском, неолибералном и, на жалост, друштву веома сумњиве културе.

Бележница

Бележница Год. 10, бр. 19. Главни и одговорни уредник Ана Јанковић. Бор: Народна библиотека, 2008.

Часопис *Бележница* Народне библиотеке Бор представља мешавину неколико различитих концепата и у том смислу би му требало упутити примедбе. Међутим, уколико се зна да већина стручних часописа из области библиотекарства излази у градовима који већ имају књижевне часописе (Панчево има два књижевна часописа поред *Читалишта*, Крушевац има *Савремену библиотеку*, али и *Багдалу*, а о Београду да не говоримо), не треба бити престрог према амбицијама Борана да *Бележницу* претвори у важно културно гласило које би обухватило и књижевност и библиотекарство и тако је извуку из уских оквира струке.

У деветнаестом броју *Бележнице* за јесен/зиму 2008. године нађи ћемо два корисна текста у рубрици „Живот библиотеке". У првом је на сажет, али прегледан начин, представљена типологија специјалних библиотека, док је други важан због своје полемичке ноте у вези са стицањем звања у библиотекарству. Два текста у поменутој рубрици баве се догађањима на завичајном, односно дечјем одељењу Народне библиотеке Бор. Није чудо да се управо овим одељењима поклања највећа пажња јер су она можда и најзначајнија у систему једне општинске јавне библиотеке. Посебну вредност представља симпатичан и богато илустрован текст о искуствима у библиотеци у Вандеју, Француска.

У рубрици „Шта се дешава" можемо прочитати библиографију књижевног клуба *Инороī*, удружења грађана које се бави промовисањем локалне књижевности, али и издаваштвом. Остатак *Бележнице* доноси неколико веома занимљивих текстова из теорије превођење из пера неких од наших најзначајнијих преводилаца, као што су: Зоран Пауновић, Предраг Црнковић и Миодраг Сибиновић.

Бележница вероватно не представља врх данашње часописне продукције, ни када је у питању струка, ни када је у питању шира област књижевности и културе. Ипак, њен значај не сме се умањити јер она својом храбром полемичком нотом представља значајан допринос поправљању опште културне климе, како у својој локалној средини, тако и у Србији. То је само по себи већ веома значајно.

мр Владимир Арсенић

Новине Београдског читалишта

Новине Београдског читалишта бр. 38 (фебруар-март-април), 39–40 (јун-август), 41 (септембар-октобар). Главни и одговорни уредник Станиша Нешић. Београд : Библиотека града Београда, 2009.

У броју 38, првом у овој години, у *Новинама Београдскоī читалишта* налазимо само један текст посвећен библиотекарству: „140 година Ресавске библиотеке у Свилајнцу". Остали прилози посвећени су књижевности, издавачима и новим издањима.

Актуелни, 41. број (за септембар-октобар), доноси интервју са Јасмином Нинков, новим директором БГБ-а и текст проф. др Александре Вранеш „Култура ћирилице". Александра Вићентијевић пише о новом ентеријеру Библиотеке „Вук Караџић" на Звездари, а Јана Драшковић о истраживању колико су корисници задовољни услугама Библиотеке града Београда.

Летњи број *Новина* (39–40) је, на наше пријатно изненађење, у целости посвећен библиотекарству. Он доноси излагања учесника Конференције „Перспективе развоја јавних библиотека у Србији" која је одржана у априлу ове године у Библиотеци града Београда. Организатор је желео да размотри могућности стратешког планирања у домаћим јавним библиотекама. Објављена су излагања учесника скупа: Милене Драгићевић Шешић, Бреде Карун, Верене Тибљаш, Владимира Шекуларца, Јасмине Нинков, др Гордане Стокић Симончић, Весне Вуксан, Владана Николића, мр Драгане Сабовљев, Милета Тасића, мр Бранке Драгосавац, Предрага Ђукића и Драгане Михаиловић, Катарине Михајловић и Миљане Ђукић.